

υπηνριος εργατης

η εργατια παραχει ηλουτη
τα ηλουτη στην εργατια

● ιουλης '75 ● αρ. 4 ● 3 ηεννες ●
● αηο την ομαδα υπηνριων σοσιαλιςτων ●

ΚΥΠΡΟΣ ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

"Ενα χρονο υστερα απο το διπλο χτυπημα εναντια στο λαο της Κυπρου που πραγματοποιηθηκε με το φασιστικο πραξικόπημα και το συμπληρωμα του, την Τουρκικη εισβολη, ο λαος με επικεφαλής την πιο προοδευτικη του μεριδα, την εργατικη τάξη, καλειται να ανασυντάξει τις δυνάμεις του πάνω σε νέες βάσεις και να χαράξει δική του γραμμή αγώνα με τελικό στόχο τη δημιουργία ενός Κυπριακού κράτους ενιαίου για Έλληνες και Τούρκους, κυρίαρχου και σοσιαλιστικού. Τα πράγματα έδειξαν πως μόνο αυτός ο δρόμος μένει ανοιχτός για μας.

Πολλά μεγαλόστομα συνθήματα ακούστηκαν τον τελευταίο χρόνο από την "ήγεσία" μας για "μακροχρόνιους αγώνες μέχρι την τελική νίκη". Δεν μας είπαν όμως ποτέ τί είδους αγώνες είναι αυτοί, πως γίνονται και από ποιούς, ούτε και ποιά είναι αυτή η τελική νίκη.

"Άλλοι πάλι μιλοουν ξεκάθαρα για "ρεαλιστικές" λύσεις που όλοι ξέρουμε ποιές είναι. Εδώ που οδηγούν οι πολιτικές αυτές, ή πολιτικη της κούφιας και συνάμα παραπλανητικης συνθηματολογιας από τη μία και ή πολιτικη της συνθηκολόγησης από την άλλη είναι φανερό από το γεγονός ότι υστερα από ένα ολόκληρο χρόνο οα πρόσφυγες κι όλος

ο λαός - όσος δεν ξεσητεύτηκε ακόμα - βρίσκονται σε χαρότερη θέση από πέρου τον Αύγουστο, με την ανεργία και την ακρίβεια της ζωής να τον μαστιζει, ενί πλώ από τάν πλάτη του φήνονται πραγματικά "ρεαλιστικές" λύσεις.

αντιλαϊση πολιτιση

"Η Κυπριακή Κυβέρνηση που ανέκαθεν αποτελείτο κυρίως από μέλη της έμποροβιομηχανικης αρχουσας τάξης και αντιπροσωπεύει τά συμφέροντα αυτής της τάξης λόγω ακριβώς του χαρακτήρα της αυτού είναι ανίκανη να λύσει τά προβλήματα μας με τέτοιο τρόπο που να ξαλαφρώνεται ή εργατικη τάξη κι όλος ο υπόλοιπος λαός από τά άσήματα βάρη που του έχουν φορτωθεί.

"Εκεί που θα περίμενε κανένας πως μιά Κυβέρνηση που θελει να θεωρείται πάνω από ταξικα συμφέροντα θα άλλαζε ταχτικη υστερα από τον Ιούλη του '74, αντίθετα, επιβεβαιώνοντας τον ταξικό της χαρακτήρα, ακολουθεί την ίδια ακριβώς ταχτικη που επέτρεφε στα τάνη να πατήσουν τό λαο μας. Παραδείγματα:

- Τά φασιστικά στοιχεία που δολοφόνησαν χιλιάδες αδελφούς μας πρίν ένα

χρόνο κι άνοιξαν τήν πόρτα στους ξενοκίνητους στρατοκράτες της Άγκυρας, παίρνουν φήμηστία όπως και πρώτα και κυκλοφορούν ελεύθερα σαν να μη συνέβη τίποτα, οργανωμένοι όπως πάντα και σκορπώντας πάλι τήν τρομοκρατία τους.

Είναι φανερό πως ή έκκαθάριση είναι μία αναγκαϊότητα, όμως ή μόνη δύναμη που μπορεί να κάμη τήν έκκαθάριση είναι ένα δυνατό κι όπλισμένο εργατικό - λαϊκό κίνημα· αλλά αυτό δεν συμφέρει στην άρχουσα τάξη γιατί ένα τέτοιο κίνημα θα στραφεί στο τέλος έναντιόν της. "Ετσι προτιμά να συμβιβάζεται και να κηρύχνει "ένότητα" με τόν φασισμό. Αυτή μήπως δεν ήταν ή γραμμή που άκολούθησε ή άρχουσα τάξη όλη τήν περίοδο που προηγήθηκε του πραξικοπήματος;

"Όσον άφορα τήν οικονομική κατάσταση τί μέτρα πάρθηκαν για να μετριασθεί ή οικονομική έξαθλίωση των προσφύγων, της εργατικής τάξης και της άγροτιάς; Τί έγινε για να σηκώσει έστω και λίγο από τό βάρος του λαού ή κεφαλαιοκρατική τάξη που θυσαιρίζει για τόσα χρόνια τώρα; Η άπάντηση είναι: Τίποτα δεν έγινε. Ένω χιλιάδες μένουν χωρίς δουλειά, τεράσια κεφάλαια φεύγουν για τό έξωτερικό κι ένω ένα μεγάλο μέρος του λαού, πρόσφυγες, εργάτες, άγρότες, φυτεζωοθύν άλλοι δεν χάνουν καμμιά ευκαιρία να κερδοσκοπούν σέ βάρος τους. "Όσο για τό σκανδαλώδες θέμα της έκκλησιαστικής περιουσίας, τόσα πολλά έχουν ειπωθεί που δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα άλλο. Όλοι ξέρουμε τί έπρεπε να χει γίνει μ'αυτήν από καιρό.

Άλλά κι εκεί που αποφάσισε να κάμη κάτι ή κυβέρνηση ήταν για να περικόψει τους μισθούς όλων των εργαζομένων και να επιχωρηγήσει -ποιούς άλλους - τήν κεφαλαιοκρατική τάξη για να αναζωογονηθεί δήθεν ή βιομηχανία και να άνοιξουν δουλειές. Τά κεφάλαια αυτά που μαζεύονται από τό μεροκάματο όλων των εργαζομένων, τό ξέρουμε πολύ καλά, θα χρησιμοποιηθούν - άφού δεν υπάρχουν κανένας φραγμός στις τίμες και τά κέρδη - για μεγαλύτερη έκμετάλλευση και και μεγαλύτερη κερδοσκοπία.

Τί άλλο άπ'αυτό θέλουμε για να αντίληφτοϋμε τί αντιπροσωπεύει αυτή ή κυβέρνηση; Μία κυβέρνηση που είχε για σκοπό

της τά συμφέροντα του λαού, αν ήθελε να άνοιξη δουλειές, θα κροτικοποθεσε όλα τά κεφάλαια (πριπετάξουν για τήν Βηρυτό ή τήν Ελβετία). Τά ξενοδοχεία, οι βιομηχανίες, οι Τράπεζες, ή έκκλησιαστική περιουσία κι όλα αυτά, θα χρησιμοποιούνταν για τήν αναζωογόνηση της οικονομίας της όποιας τους καρπούς θα άπολάμβαναν όλοι και όχι μόνο μερικές οικογένειες. Θα έκανε άυστηρό έλεγχο των τιμών και έννοικίων, θα έβαζε τέλος στοϋ μισθούς πείνας. Μόνο έτσι θα μπορούσε να κρατηθί τό ήθικό του λαοφηλά και να μπουν οι βάσεις για μία μαζική αντίσταση.

Τέτοια όμως μέτρα ξέρουμε πως δεν πρόκειται να παρθουν από μία κυβέρνηση που αντιπροσωπεύει τά συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Αυτά δεν περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα της για "μακροχρόνιο άγώνα".

Στόν διπλωματικό τομέα ή πολιτική της κυβέρνησης ήταν και πάλι χαρακτηριστική της φύσης της σαν αντιπροσώπου της μιας κεφαλαιοκρατικής άρχουσας τάξης με στενούς δεσμούς με τό δυτικό κεφάλαιο και κυρίως τό άγγλικό.

Η πολιτική αυτή μπορεί να συνοψιστεί σαν:

- Διατήρηση του Κυπριακού σέ στενά δυτικούς - Νατοϊκούς κύκλους. Δηλαδή περιμένουμε από αυτούς που έστειλαν τά τάνηκ τώρα να μας λύσουν τά προβλήματα μας.

- Διεξαγωγή των λεγόμενων "οικονομικών" συνομιλιών από τους Κληροδία και Ντενκτάς κατά της όποιες συζητείται άνοικτά ή διζωνική όμοσπονδία (συζητήθηκε ακόμα και θέμα μεταβιτικών κυβερνήσεων).

Έν τώ μεταξύ ο λαός ο πρώτος ένδιαφερόμενος, όχι μόνο δεν ρωπιέται αλλά και μένει σέ άπόλυτο σκοτάδι. Στην πραγματικότητα οι συνομιλίες αυτές άποτελοϋν μία προσπάθεια της άρχουσας τάξης να περιοώσει ότι μπορεί ξενοδοχεία εργοστάσια κ.λ.π. έξασφαλίζοντας τό δικαίωμα να συνεχίσει τις επιχειρήσεις της εκεί ή τουλάχιστον να πάρει μία άποσημλίωση για αυτά που θα χάσει έτσι που να μπορέσει να κλειση τό Κυπριακό και ναρχίσουν πάλι κανονικά οι μπίζινες. Αυτό σημαίνει για αυτούς "ρεαλισμός" Σ'αυτό

τό πρόγραμμα ίσως νά συμπεριλαμ-
βάνεται καί η έπιστροφή μερικῶν
ἀπό τούς πρόσφυγες γιά νά μᾶς
κλείσουν τό στόμα. Κύριος εκπρόσω-
πος αὐτῆς τῆς πολιτικῆς εἶναι ὁ
Κληρίδης ὁ ὁποῖος εὐθύς ἐξαρχῆς
μίλησε γιά διζωνική. Ἐνῶ ἀπό τήν
ἄλλη ὁ Μακάριος ἐπιβεβαιώνοντας
τό γεγονός ὅτι ἡ ἐξουσία βρίσκει-
ται στά χέρια τῶν συνάμεων πού ἀνα-
φέραμε πῶς πάνω, δηλώνει πῶς ὅταν
θάρθει ἡ στιγμή πού θά εἶναι ἀνα-
γκασμένος νά ὑπογράψει, τότε θά
παρατηθεῖ. Μά τί ὠφελεῖ αὐτό;

Που πηγε το εργατιο- λαϊκο κίνημα ;

Εἶναι ὀλογάνερο πῶς τά συμφέροντα
τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτιᾶς
καί ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ δέν
μποροῦν νά ἐξυπηρετηθοῦν ἀπό μιά
αὐβέρνηση πού ἀντιπροσωπεύει ἄλλα
συμφέροντα πού σέ ἕνα μεγάλο βα-
θμό εἶναι ἀντίθετα ἀπό τά συμφέρον-
τα τοῦ λαοῦ. Αὐτά μποροῦσαν νά
ἐξυπηρετηθοῦν ἀπό τό κόμμα τῆς
ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτιᾶς,
τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Τί κάνει
ὅμως τό κόμμα πού ἰσχυρίζεται ὅτι
ἀντιπροσωπεύει τά λαϊκά αὐτά στρώ-
ματα;

Τόσο πρὶν ἀπό τόν Ἰούλη τοῦ '74
ὅσο καί μετά, τό κόμμα αὐτό ταῦτι-
σε τήν πολιτική του μέ τήν πολι-
τική τῆς ἀρχουσα τάξης ἀφαιρώντας
ἔτσι κάθε ἀνεξαρτησία ἀπό τό ἐργα-
τικό κίνημα, καί θέτοντας τό στήν
ὑπηρεσία αὐτῆς τῆς τάξης.

Ακόμα καί ἀγῶνες γιά στοιχειώδη
ἐργατικά δικαιώματα, ψηλότερους
μισθοῦς καί καλύτερες συνθῆκες
ἐργασίας, ἐμποδίστηκαν στό ὄνομα
τῆς "ἐνότητας". Πότε ξανακούστη-
κε νά γίνεται τέτοιου εἴδους
"ἐνότητα" μεταξύ ἐργατῶν καί μᾶσ-
τροῦ; Μιά ἐνότητα πού δίνει τό
οικαίωμα στήν καπιταλιστική τάξη
πού ἔχει στά χέρια τῆς τήν πολι-
τική μηχανή νά ἀκολουθεῖ τή δική
τῆς γραμμή χωρίς τήν παραμικρή
ἐνόχληση ἀπό τήν ἐργατική τάξη.
Γιά ὅποιαδήποτε προώθηση ἰῶν λαϊ-
κῶν συμφερόντων εἶναι ἀπαράτητο
ἡ ἐργατική τάξη νά ἔχει δική τῆς
ἀνεξάρτητη φωνή. Τήν φωνή τῆς
ὅμως τῆς τήν ἀφαίρεσαν καί ἀ εἰρω-
νία οἱ ἴδιοι οἱ ἡγέτες τῆς καί
τήν παρέδωσαν στήν καπιταλιστική
ἀρχουσα τάξη.

Ἐπιπλέον, οἱ ἴδιοι αὐτοί ἡγέτες
ἐτρέφαν τόν λαό μέ τήν ψευδοίστηση
πῶς τά προβλήματα του θά λυθοῦν
ἔχι ἀπό τούς δικούς του μαζικούς
ἀγῶνες, ἀλλά ἀπό τόν Ο.Η.Ε ἢ τήν
ὅποιαδήποτε μεγάλη δύναμη. Καί ἡ
ταχτική αὐτή ἐξακολουθεῖ ἀναλλοί-
ωτη μέχρι σήμερα.

Τι περιμένουμε λοιπόν;

Τόσο ἡ κυβέρνηση ὅσο καί τό κόμμα
πού θέλει νά ἐκπροσωπεῖ τήν ἐργα-
τική τάξη καί τό λαό, ἀκολουθοῦν
τήν ἴδια ἀκριβῶς πολιτική ὅπως
καί πρὶν ἀπό τόν Ἰούλη τοῦ '74.
Ἡ πολιτική αὐτή πρὶν ἕνα χρόνον
μᾶς δόθηκε στήν καταστροφή.
Μήπως περιμένουμε νά γίνει κανέ-
να θαῦμα καί ἡ ἴδια ἀκριβῶς αὐτή
πολιτική φέτος νά μᾶς σώσει;
Μόνο οἱ ἀφελεῖς μποροῦν νά τό πισ-
εῦθον αὐτό.

Εἶναι καιρός ὁ λαός τῆς Κύπρου μέ
τήν ἐργατική τάξη στήν πρώτη γραμ-
μή, νά ἀναλάβει δυναμικά τόν ἀγῶνα
τοῦ ὁ ἴδιος. Γιά νά μὴν ἐπιτρέψει
στούς ξένους ἰμπεριαλιστές καί
τούς κάθε λογῆς ντόπιους πράχτορες
τούς νά τοῦ ἐπιβάλουν τίς δικές
τούς λύσεις.

Ἡ ἐργατικὴ τάξη μπροστά

Στόν ἀγῶνα αὐτό πού θά ναι μαζικός
καί δυναμικός πρέπει ὅπως ὅποτε
νά μπεῖ μπροστά ἡ ἐργατική τάξη
γιατί εἶναι ἀπό τή φύση τῆς ἡ πῶς
προορευτική καί πῶς ἐπαναστατική.
Αὐτή εἶναι ἡ τάξη πού δέν ἔχει
καμμιά σύνδεση μέ τόν ἰμπεριαλι-
σμό - ἀντίθετα ἀπό τήν ἀρχουσα
τάξη πού συνδέεται καί κατά ἕνα
μεγάλο βαθμό ἐξαρτᾶται ἀπό τό
ξένο κεφάλαιο - καί γιαυτό ἡ ἐργα-
τική τάξη εἶναι ἡ τάξη πού ἔχει
συμφέρον νά ἀγωνιστεῖ γιά μιά
Κύπρο κυρίαρχη καί σοσιαλιστική,
ἀπαλλαγμένη ἀπό κάθε οικονομική
καί κατ' ἐπέχταση πολιτική ἐξάρτη-
ση ἀπό τόν ἰμπεριαλισμό. Ἄς
μὴ ξεχνοῦμε πῶς αὐτή ἡ ἐξάρτηση
- μιά ἐξάρτηση ἀπό τήν ὅποια ἡ
καπιταλιστική ἀρχουσα τάξη δέν
ἐπιθυμεῖ νά ἀπαλλαγεῖ - εἶναι
ὀπύθυνη γιά τά δεινά μας μέχρι
σήμερα. Οἱ ξένες ἐπεμβάσεις δέν

θά σταμτήσουν κι ὁ λαός δέν θά γίῃει κυρίαρχος στόν τόπο του ἄν δέν ἐξαλειφθεῖ αὐτή ἡ οικονομική ἐξάρτηση. Ἀλλά ἡ ἐργατική τάξη ἐχτός ἀπό τό συμφέρον ἔχει καί τή δύναμη νά ἀγωνιστεῖ γιά αὐτό τόν σκοπό λόγω τοῦ ὅτι εἶναι ὀργανωμένη στό ἐργαστάσιο, στήν οἰκοδομή, γενικά στόν τόπο τῆς δουλειᾶς. Καί εἶναι ἀπ' ἐκεῖ πού θά ἀρχίσει ὁ ἀγῶνας μέ τήν δημιουργία ἐργατικῶν συμβουλίων πού θά καθορίσουν συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης. Στόν ἀγῶνα αὐτό τήν ἐργατική τάξη πρέπει νά ἀκολουθήσουν οἱ ἀγρότες καί ὄλος ὁ καταπιεσμένος λαός. Συνεργασία πρέπει νά ἐπιδιωχτεῖ πρῶτιστα μέ παρόμοιο τουρκοκυπριακό κίνημα γαατὶ ὁ ἀγῶνας εἶναι κοινός. Οἱ τουρκοκύπριοι ἐργάτες καί ἀγρότες εἶναι κι αὐτοὶ θύματα τῶν ἰδίων δυνάμεων καί ὑποφέρουν ἐξίσου μέ μᾶς. Δυναμική συνεργασία κάτω ἀπό τίς σημερινές συνθήκες εἶναι δύσκολη, μά πρέπει νά ἐπιδιωχτεῖ μέ κάθε τρόπο γιατί εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἐπιτυχία. Τό ἴδιο σημαντική εἶναι ἡ στενή συνεργασία μέ τὰ ἐργατικά - λαϊκά κινήματα τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Τουρκίας. Ἐνας συνδιασμένος ἀγῶνας δέν μπορεῖ παρά νά νάει ἀποτελεσμάτικός. Πρακτική ὑποστήριξη πρέπει νά ζητηθεῖ κι ἀπό τίς ἀδελφές ἐργατικές τάξεις σ' ὄλο τόν κόσμο κι ὄλες τίς δυνάμεις πού ἀγωνίζονται γιά τοὺς ἰδίους σκοπούς.

Ποιοὶ θά εἶναι οἱ πρῶτοι

στοχοὶ τοῦ αγῶνα

Παράλληλα μέ τό χτίσιμο ἑνός μαζικοῦ δυναμικοῦ κινήματος, πρέπει ἀρχικά νά ἐπιδιωχτοῦν τὰ ἀκόλουθα:

- Ἐγκαθάριση τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπό ὄλα τὰ φασιστικά στοιχεῖα.
- Ἐφαρμογή οικονομικῶν μέτρων γιά νά ξαλαφρωθεῖ ὁ λαός καί νά ἀντέξει στόν ἀγῶνα. (Τέρμα στοὺς μισθοὺς πείνας, ἀγοίωμα δουλειῶν, ἔλεγχος τιμῶν κι ἐνοικίων, κρατικοποιήσεις χωρὶς ἀποζημίωση).
- Τερματισμός τῶν συνομιλιῶν μέ τοὺς ἀρχιτέκτονες τῆς ἐπίθεσης ἐναντίον μας κι ἀναζήτηση συμπαράστασης ἀπό τοὺς εἰλικρινεῖς φίλους μας, τῆ διεθνή ἐργατική τάξη καί τὰ ἐργατικά - λαϊκά κινήματα σ' ὄλο τόν κόσμο.
- Μπούκοτάρισμα ὄλου τοῦ ἐμπορίου τῆς Τουρκίας, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ ἐμπορίου ὄπλων ἀπό ὄλες τίς χῶρες ἀλλά κυρίως ἀπό τίς ἰμπεριαλιστικές χῶρες Ἀμερική, Ἀγγλία κλπ. Τό μπούκοτάρισμα αὐτό μπορεῖ νά γίῃει μόνο μέ τήν δράση τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων αὐτῶν τῶν χωρῶν κι ὄχι μέ συνομιλίες μέ τίς καπιταλιστικές τους τάξεις πού ξέρουμε ἤδη τί σκοπούς ἔχουν γιά τήν Κύπρο, γι αὐτό καί τό κίνημα μας πρέπει νά εἶναι σέ στενή ἐπαφή μέ τὰ ἐπαναστατικά κινήματα αὐτῶν τῶν χωρῶν.

Αὐτά τὰ μέτρα θά ἔχουν ἄμεσους στόχους:

- Τήν ἀποχώρηση ὄλων τῶν στρατῶν καί βάσεων ἀπό τήν Κύπρο.
- Τήν ἐπιστροφή ὄλων τῶν προσφύγων στά σπίτια τους.
- Τήν ἐπανάσταση τῆς Κύπρου.

Αὐτά θά ἀποτελέσουν τήν ἀπαρχή γιά τή δημιουργία μιᾶς κυρίαρχης καί σοσιαλιστικῆς Κύπρου. Ἐμπρός λοιπόν, ὁ ἀγῶνας εἶναι στά χέρια μας. Καί ἡ νίκη δική μας.

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ εἶναι ἓνα φυλλάδιο πού σκοπὸ ἔχει .

Νά προβάλλει τοὺς ἀγῶνες καί τὰ προβλήματα τῶν Κυπρίων ἐργατῶν καί νά γίῃει ὁ κρῖκος πού θά συνδέει αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες.

Νά συγκεντρῶσει γύρω του τοὺς ἀγωνιστές ἐργάτες.

Νά δέσει τοὺς ἀγῶνες τὰ προβλήματα καί τοὺς ἰδίους τοὺς Κύπριους ἐργάτες, μέ τὰ προβλήματα καί τήν ὀλόκληρη ἐργατική τάξη τῆς Ἀγγλίας.

Νά γίῃει τέλος τό φυλλάδιο τῶν Κυπρίων ἐργατῶν γραμμένο ἀπό ἐργάτες γιά ἐργάτες.

Ἀπό οὗς ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν τῶν σκοπῶν. Πῶς ,

Γράφοντας ἄρθρα γιά τό φυλλάδιο.

Στέλλοντας μας εἰδήσεις γιά τὰ προβλήματα, τίς συνθήκες, τοὺς ἀγῶνες στό ἐργαστάσιο.

Γράψετε μας στήν διεύθυνση 265, SEVEN SISTERS RD, LONDON N 4

από εδώ προς την Τουρκία, συμπεριλαμβανομένου και του εμπορίου πολεμικού όπλου. Τέτοιου είδους δράση θα είναι οποσδήποτε πιο αποτελεσματική από τις ατέλειωτες συνμιλλές και τα παρακάλια στα οποία οι ηγέτες μας φαίνεται να περιορίζονται. Κι ο αγώνας αυτός είναι στα χέρια μας. Προϋποθέτει όμως και πάλι, μια δυνατή ενωμένη εργατική οργάνωση. Πρώτο βήμα θα είναι η οργάνωση μας σε συντεχνίες.

Βλέπουμε λοιπόν πώς οι συνθήκες μας τό επιβάλλουν πώς πρέπει να οργανωθούμε. Για τους δυο κύριους λόγους που εξηγήσαμε:

- Για να αντιμετωπίσουμε την οικονομική κρίση που απειλεί τη δουλειά και τον μισθό μας.
- Για να βοηθήσουμε με τον σωστό τρόπο τον αγώνα για τη σωτηρία της Κύπρου.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΔΕΣ ΠΡΟΣΟΧΗ !

Πήραμε πληροφορίες πώς τό υπουργείο 'Εργασίας σχεδιάζει έκστρατεία για ανακάλυψη και δίωξη των εργατριών που ράβουν στα σπίτια τους χωρίς άδεια. Σ'αυτή την επίθεση της δήθεν "Εργατικής" κυβέρνησης Γουίλσον, που θά έχει σαν αποτέλεσμα τό χαμήλωμα του βιοτικού επιπέδου πολλών οικογενειών, πρέπει να αντισταθομε μέδρες μας τις δυνάμεις. "Εστω και τώρα δέν είναι άργά για την οργάνωση όλων των εργατών και εργατριών των εργοστασίων φορεμάτων σε συντεχνία". "Ετσι, οποιαδήποτε επίθεση θά μας βρει ενωμένους και έτοιμους για αγώνα.

Έν τώ μεταξύ, οι συνδικαλιστές των εργοστασίων γλυκημάτων του "Πήττα" απέσπασαν την υπόσχεση από συνδικαλιστές της μεγάλης Συντεχνίας 'Εργατών Μεταφορών και Γενικών 'Εργατών T&GWU πώς σε περίπτωση ένταξης των εργατών και εργατριών κυπριακού εργοστασίου φορεμάτων στη συντεχνία τους ή συντεχνία αυτή θά αντισταθεί στα σχέδια του 'Υπουργείου 'Εργασίας και θά σταθεί στο πλευρό τους σε όλους τους τούς αγώνες.

Χωρίς καθυστέρηση, ζς προχωρήσουμε λοιπόν στη συντεχνιοποίηση.

ICI (WILTON)

ΕΡΓΑΤΕΣ

ΕΝΩΜΕΝΟΙ

ΠΟΤΕ

ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ

Η ICI είναι η μεγαλύτερη εταιρεία στην 'Αγγλία και μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες στον κόσμο. Τό 1973 έπραγματοποίησε πωλήσεις στην 'Αγγλία κάπου 1,700 εκατομμυρίων λιρών. Στο εργοστάσιο της ICI στο WILTON, στη Βόρεια 'Αγγλία, 4,000 ειδικευμένοι εργάτες έχουν κατεβεί σε άπεργία για αύξηση του μισθού τους. Τέσσερεις οδηγοί φορτηγών αυτοκινήτων που άρνήθηκαν να μεταφέρουν υλικά από τό εργοστάσιο σε ένδειξη συμπάρστασης προς τούς άπεργούς, άπολύθηκαν από την εταιρεία.

Τό αποτέλεσμα ήταν ότι άλόκληρο τό εργατικό προσωπικό του εργοστασίου (κάπου 7,000) έχει κατεβεί σε άπεργία συμπάρστασης. Σύνάμα η άπεργία έχει ξαπλώσει και σε άλλα εργοστάσια της ICI στη Βόρεια 'Αγγλία.

Τό συμφέροντα των εργατών είναι αντίθετα και άσυμβαστά με τά συμφέροντα των άφεντικών. Γιαυτό και τά δικαιώματά τους οι εργάτες τά κερδίζουν μόνο χρησιμοποιώντας την μαζική τους δύναμη και με τη συμπάρσταση των άλλων μελών της εργατικής τάξης, όπως γίνεται στην ICI τώρα.

ΤΕΛΟΣ ΣΤΙΣ ΘΥΣΙΕΣ - ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Η επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη συνεχίζεται άμελιωτη. Οι τιμές αυξήθηκαν τόν Μαΐο κατά 4,2% πράγμα που ισοδυναμεί με χρονιαία αύξηση πάνω από 50%. Οι κυβερνητικές δαπάνες σε κοινωνικές υπηρεσίες όπως Ιατρική περίθαλψη, σχολεία, στέγαση, ελαττώνονται συνεχώς. Ο φόρος των σπιτιών αυξήθηκαν. Ο αριθμός των ανέργων έπλησασε τό ένα εκατομμύριο. Καί ενώ η εργατική τάξη δέχεται αυτή τήν πρωτοφανή επίθεση, έρχεται ο "εργατικός" ύπουργός οικονομικών Χήλυ νά μάς πη πως αν δέν αποφασίσουν οι εργάτες από μόνοι τους νά περιωρίσουν τό βιοτικό τους επίπεδο "χάριν του έθνικου συμφέροντος", θά αναγκαστή νά επιβάλει τέτοιους περιωρισμούς μέ νόμους.

Δέν είναι ή πρώτη φορά πού άκούονται τέτοια επιχειρήματα καί άπειλές. Κάθε φορά πού ή καπιταλιστική οικονομία περνά κρίση (κάτι πού συμβαίνει κάθε λίγα χρόνια), οι αντιπρόσωποι της άστικής τάξης (της τάξης των άφεντικών) φωνάζουν στους εργάτες τά ίδια: "Δεχτείτε "πατριωτικά" νά υποστείτε έσείς θυσίες γιά νά ξεπεράσει ή χώρα τήν κρίση. Είναι άνύκη νά πάρουμε δυσάρεστα μέτρα καί νά ρίξουμε τό βιοτικό σας επίπεδο, γιατί διαφορετικά θά αυξηθή ή άνεργία". Τά είπαν στην διάρκεια της μεγάλης κρίσης του 30. Μάλιστα τότε ελάττωσαν καί τους μισθούς μέ νόμο. Αυτό όμως δέν σταμάτησε τήν κρίση ή τήν άνεργία πού έφτασε σε νέα ύψη. Τά ίδια άκούσαμε καί από τόν Χήλο τό 71 - 73. Κι έκείνος έφερε νόμο πού περιώρισε τίς αυξήσεις στους μισθούς. Μήπως αυτό ελάττωσε τήν άνεργία; Καθόλου. Ο αριθμός των ανέργων αυξήθηκε καί πέρασε τό ένατομμύριο. Συνάμα τό κέρδη δέν χρησιμοποιήθηκαν γιά νέες επενδύσεις στην βιομηχανία (νάτι πού θά έφερνε

νέες δουλειές). Οι στατιστικές δείχουν πως οι επενδύσεις τό 1973 ήσαν πολύ χαμηλές. Τά κέρδη τά χρησιμοποιήσαν γιά νά αγοράσουν σπύτια καί γη, μέ αποτέλεσμα τό 1970-74 νά διπλασιαστούν οι τιμές των σπιτιών καί τά ένοίκια, όπως όλοι ξέρουμε.

το σχέδιο Jones

Τώρα όμως δέν είναι μόνο οι συντηρητικοί καί οι δεξιοί μέσα στό εργατικό κόμμα πού μιλούν γιά περιορισμό στις αυξήσεις των μισθών. Τώρα είναι καί οι γραφειοκράτες ήγέτες των "Εργατικών Συνδικάτων", όπως ο JACK JONES. Άφου πρώτα έδωκαν τήν υποστήρηξη τους στό αντιεργατικό πρόγραμμα του Ούίλσον, τώρα οι εργατοπατέρες των Συνδικάτων έρχονται νά κάνουν δικές τους εισηγήσεις γιά μεγαλύτερο περιορισμό στα εργατικά αίτηματα. Ο JACK JONES εισηγήθηκε (πρός μεγάλην ικανοποίηση του Ούίλσον καί των συντηρητικών) πως τόν έρχόμενο χρόνο οι αυξήσεις στα μισθούς όλων των εργατών δέν θά πρέπει νά ξεπερνούν τίς 10 λίρες τή βδομάδα, υπό τόν όρο πως οι τιμές των "βασικών ειδών" θά μείνουν σταθερές. Τί σημαίνει αυτό; Πρώτα απ' όλα, κι αν ακόμα πάρει κανείς 10 λίρες αύξηση, μετά τήν πληρωμή του φόρου εισοδήματος κλπ. θά πάρει "καθαρά" περί τίς 6.5 λίρες. Ένας εργάτης πού παίρνει τώρα 40 λίρες τήν βδομάδα, χρειάζεται αύξηση γύρω στις 10 λίρες καθαρά γιά νά κρατηθή εκεί πού είναι. (σαν αποτέλεσμα της αύξησης στις τιμές). Δηλαδή, σύμφωνα μέ τό σχέδιο JONES, ο μισθός αυτού του εργάτη θά ελαττωθή κατά 3.5 λίρες τήν έβδομάδα. Έπειτα, έχει άποδειχτή στό παρελθόν ότι ή κυβέρνηση ούδέποτε μπόρεσε νά κρατήσει τίς

τιμές σταθερές. Υποτίθεται πως τό δοκίμασε και ο Χρήστος τό 1970-73, χωρίς όμως νά δοῦμε καμμιά σταθεροποίηση - οί τιμές εξακολούθησαν ν' άνεβαίνουν.

ΟΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ἡ κατάσταση είναι ιδιαίτερα σοβαρή ὅσον ἀφορᾷ τοῖς Κύπριους ἐργάτες. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς εἶναι ἀνοργάνωτοι, καί ἔτσι δέν βρίσκονται σέ θέση νά ἀγωνιστοῦν ἀποτελεσματικά γιά νά ἀποκτήσουν καί στοιχειώδη ἔστω δικαιώματα. Πόσοι Κύπριοι ἐργάτες ἢ ἐργάτριες πῆραν τόν χρόνο ποί πέρασε ὅσην αὐξηση χρειάζεται τουλάχιστον γιά νά κρατηθῆ τό βιοτικό τους ἐπίπεδο (δηλ. 30 - 35%) Πολύ λίγοι ἀσφαλῶς. Ἰδιαίτερα σκληρά χτυπιοῦνται οἱ γυναῖκες ποῦ ἀουάκνουν στο σπίτι τους. Ἀπομονωμένες ἢ μιά ἀπό τήν ἄλλη, χωρίς μαζική δύναμη δέν μποροῦν νά ἀπαιτήσουν τίποτα καί περιμένουν ἀπό τόν μάστορ τους νά τους προσφέρει αὐξηση ὅταν αὐτός τό θεωρήσει κατάλληλο. Στό μεταξύ

ἡ ζωή ἀκριβαίνει καί αὐτός φτωχαίνουν. Γιατί νά τό άνεχτοῦν αὐτό; Μήπως εἶναι αὐτές ἢ οἱ ὑπόλοιποι ἐργάτες ποῦ προκάλεσαν τήν κρίση; Οἱ ἐργάτες δουλεύουν καί παράγουν τώρα ὅπως πάντα. Τήν κρίση δέν τήν προκάλεσαν αὐτοί, γι' αὐτό καί δέν πρέπει νά πληρώσουν γι' αὐτήν. Ἄς λέν ὅτι θέλουν οἱ συντηρητικοί, οἱ ἐφημερίδες τῶν ἑκατομμυριούχων καί οἱ καλοπληρωμένοι γραφειοκράτες τῶν Συναδικιῶν καί της ΤΥΟ. Οἱ κρίσεις εἶναι ἀναλόφευκιο ἀποτέλεσμα τοῦ τρόπου πού δουλεύει τό καπιταλιστικό σύστημα. Σάν περάσει ἡ τωρινή κρίση θά ἔρθη ἄλλη καί μεγαλύτερη σύντομα. Καί θύματα δέν πρέπει νά εἶναι ἡ ἐργατική τάξη. Καθῆκον καί συμφέρον τῆς ἐργατικῆς εἶναι νά οργανωθῆ τώρα σέ ἀγωνιστικό συντεχνιακό κίνημα, ὅπου ὅλοι ἐνωμένοι οἱ ἐργάτες (Ἀγγλοι, Κύπριοι καί ἄλλοι) νά ἀγωνιστοῦν γιά νά ὑπερασπίσουν τά δικαιώματα τους.

Καί τελικά γιά νά συντρίψουν τό βρώμικο καί σκίιο καπιταλιστικό σύστημα. Εἶναι καιρός.

Ο ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ

Στό τυπογραφείο SHARMANS στό PETERBOROUGH οἱ μαστόροι ἔχουν ἀγοράσει νέα μηχανήματα πού ἀπλοποιοῦν τήν δουλειά, καί σάν ἀποτέλεσμα 42 τυπογράφοι πού δουλεύουν ἐκεῖ κινδυνεύουν νά χάσουν τήν δουλειά τους. Στόν ἀγῶνα τους γιά νά προστατέψουν τίς δουλειές τους, οἱ ἐργάτες αὐτοί ἔχουν κατέβει σέ ἀπεργία.

Κάθε φορά πού ἕνα νέο μηχανήμα ἀπλοποιεῖ τή δουλειά ἑνός ἐργασταίου, μερικοί ἐργάτες μένουν ἄνεργοι σάν ἀποτέλεσμα. Αὐτό γίνεται ὁδύνη οἱ μαστόροι, στήν προσπάθεια τους νά αὐξήσουν τά κέρδη τους, ἀγοράζουν μηχανήματα καί διώχνουν ἐργάτες χωρίς νά νοιάζονται τί θά γίνουν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι χωρίς δουλειά. Καί δικαιολογοῦν τίς ἀπολύσεις αὐτές λέγοντας πως "αὐτά ἔχει ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης". Τί εἰρωνία! Ἐνῶ ἡ ἐπιστήμη προοδεύει οἱ ἄνθρωποι χάνουν τίς δουλειές τους.

Ὅμως δέν εἶναι ἡ ἐπιστημονική πρόοδος πού φταίει μά τό σύστημα μέσα στό ὁποῖο ζοῦμε καί δουλεύουμε, ὅπου ἡ οἰκονομική δύναμη τῶν λίγων κυβερνᾷ. Σ' ἕνα σύστημα πού θά δουλεύει γιά τό καλό τῶν πολλῶν, δηλαδή ἕνα σοσιαλιστικό σύστημα, ἡ ἐφεύρεση νέων μηχανημάτων θά ἔφερνε, ἀντί ἀνεργία, ἕνα σωρό ἀφέλη. Γιά παράδειγμα, ἀφοῦ μέ τήν βοήθεια τῆς μηχανῆς ἡ δουλειά γίνεται πῶς εὐκολα καί γρήγορα, μπορεῖ νά ἐλαττωθοῦν οἱ ὥρες δουλειᾶς τῶν ἐργατῶν (χωρίς βέβαια μείωση τοῦ μισθοῦ τους, ἀφοῦ ἡ ἴδια δουλειά θά εξακολουθήσει νά βγαίνει). Ἀπό τήν ἄλλη, ἂν οἱ ὥρες δουλειᾶς μένουν οἱ ἴδιες, μέ τήν βοήθεια τῆς μηχανῆς μπορεῖ νά αὐξηθῆ ἡ παραγωγή ἔτσι πού νά ἐκανοποιηθεῖ περισσότερος κόσμος. Αὐτά ὅμως προϋποθέτουν πως οἱ ἐργάτες οἱ ἴδιοι ἀποφασίζουν γιά τό πῶς θά δουλέψει τό ἐργοστάσιο τους, καί ὅχι ὁ μάστορ πού γνολιάζεται μόνο γιά τό πῶς θά αὐξήσει τά κέρδη του.

ΓΙΑΤΙ Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

Ο υπουργός οικονομικών Χηλυ, μάς ανακοίνωσε πως αν οι εργάτες δεχτούν να πέσει το βιοτικό τους επίπεδο (ζητώντας χαμηλές αυξήσεις) τα κέρδη των μαστόρων θα αυξηθούν, οι επενδύσεις (δηλ. τα λεφτά που βάζει πίσω στην εταιρεία ο μέστρος) θα αυξηθούν, και αυτό θα οδηγήσει σε περισσότερες δουλειές και χαμηλότερη ανεργία.

Όμως το 1972-73 οι μεγαλοεπιχειρηματίες της Αγγλίας είχαν τα μεγαλύτερα τους κέρδη από ποτέ. Μήπως αυτό έφερε μεγάλες επενδύσεις στην βιομηχανία; Όχι. Το 1972 οι 840 μεγαλύτερες εταιρείες στην Αγγλία είχαν κέρδη 3,000 εκατομμύρια λίρες. Έκτός από αυτά, πήραν δλκή ενίσχυση από την κυβέρνηση αξίας 1,511 εκατομμυρίων λιρών. Όμως όλες τους οι επενδύσεις δεν ξεπέρασαν τα 1,526 εκατομμύρια λίρες. Τα κέρδη τους προτίμησαν να τα χρησιμοποιήσουν αγοράζοντας γην, ή στέλνοντας τα στο εξωτερικό. Το 1973 1,498 εκατομμύρια λίρες πέρασαν μέσα από τα χέρια των εταιρειών που αγοράζουν και πουλούν γην και σπίτια, ενώ άλλα 1,382 εκατομμύρια λίρες επενδύθηκαν στο εξωτερικό, σε περιοχές που έφερναν μεγαλύτερα κέρδη. Ποιές είναι αυτές οι περιοχές; Χώρες με φτηνά εργατικά χέρια. Χώρες όπου μπορούσαν και μπορούν να εκμεταλεύονται τους εργάτες περισσότερο.

Τελικά, φηλά κέρδη δεν έφεραν φηλές επενδύσεις στην βιομηχανία και νέες δουλειές. Κι' αν ακόμα ή τωρινή κρίση ξεπεραστή με τα μέτρα της κυβέρνησης (με την εργατική τάξη να πληρώνει τα σπασμένα), αυτό δεν θα έμπόδιζε μιάν νέαν και μεγαλύτερη κρίση σε λίγα χρόνια. "Πάν το περιοδικό ECONOMIST (το πιο "έπισημο" οικονομικό περιοδικό της Αγγλίας) προβλέπει πως αφού ξεπεραστή ή τωρινή κρίση, μετά το 1977 "κατά πάσαν πιθανότητα θα ακολουθήσει μιά μεγαλύτερη κρίση". Δηλαδή παραδέχονται πως δεν ξέρουν πως να αποφύγουν την σειρά κρίσεων που χαρακτηρίζει την οικονομία. και βέβαια δεν μπορεί να λυθθ μόνιμα αυτό τό πρόβλημα, αφού οφείλεται σ'αυτόν τόν ίδιο τόν τρόπο που δουλεύει ο καπιταλισμός. Οι βάσεις πάνω στις οποίες στηρίζεται τό οικονομικό σύστημα το καπιταλισμού περιέχουν μέσα τους τις αιτίες για τις κρίσεις. Γιαυτό τό πρόβλημα των κρίσεων όσμ μπορεί να λυθθ μόνιμα αν δεν σπάσει τό καπιταλιστικό σύστημα και αντικατασταθθ με τόν σοσιαλισμό. Στο μεταξύ ή κυβέρνηση και ή αστική τάξη θα προσπαθούν να φορτώνουν τα βάρη των κρίσεων στην εργατιά, ή οποία μόνο με δράνωση και άγώνα θα μπορεί να άμυνθ και να νικήση.

— Ο σοσιαλισμός ποτέ δεν θα δαμάγη τόσο μαζα όσο ο καπιταλισμός.....